

Україна

ДОНЕЦЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД
РІШЕННЯ
Іменем України

24 липня 2018 року

по справі №805/3696/18-а
вул. Добровольського, 1, м. Слов'янськ

Донецький окружний адміністративний суд в складі головуючого судді Кониченка Олега Миколайовича при секретарі судового засідання Проніні Д.С. розглянувши адміністративну за позовом Дубини Алли Юріївни до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області за участю третьої особи: Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 року по 04 квітня 2018 року в сумі 18034,32 грн.

ВСТАНОВИВ:

Позивач, Дубина Алла Юріївна, звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області, за участю третьої особи: Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 року по 04 квітня 2018 року в сумі 18034,32 грн.

В обґрунтування позовних вимог позивач посилається на те, що з 15 вересня 2010 року по 05 листопада 2014 року вона працювала спеціалістом I категорії Центрально – Міського відділу державної виконавчої служби Макіївського міського управління юстиції Донецької області.

Остаточний розрахунок по заробітній платі в день звільнення не було проведено, що встановлено постановою Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року у справі №805/1224/16-а, яка набрала законної сили. Крім того, постановою встановлено, що при звільненні позивачу була нарахована компенсація за невикористану відпустку за 34 календарних дні в сумі 2285,14 грн., що також підтверджується листом Головного територіального управління юстиції у Донецькій області від 24.05.2017 року №Д-368-0826. Однак остаточний розрахунок заборгованості по заробітній платі та компенсації за 4 (чотири) дні невикористаної відпустки відбувся 04 серпня 2017 року, що визнається та не заперечується відповідачем.

Постановою від 6 грудня 2017 року Донецького окружного адміністративного суду у адміністративній справі №805/3108/17-а за її позовом до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області, за участю третьої особи - Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області позовні вимоги задоволені та стягнуто на її користь: компенсація заробітної плати за вересень-листопад 2014 р. у зв'язку порушенням строку її виплати в сумі 3601 грн. 86 коп. та середній заробіток за час затримки з розрахунком при звільненні за період з 5 листопада 2014 р. по 04 серпня 2017 р. сумі 76230 грн. 86 коп.

Зазначив, що заборгованість по належній їй по Закону компенсації заробітної плати за вересень-листопад 2014 року у зв'язку з порушенням строку її виплати в сумі 3601,86 грн. була виплачена роботодавцем лише 04 квітня 2018 року.

Таким чином, остаточний розрахунок при звільненні по компенсації заробітної плати за вересень-листопад 2014 р. у зв'язку з порушенням строку (по липень 2017 р.) її виплати в сумі 3601 грн. 86 коп. відповідач зробив лише 04 квітня 2018 р., що визнається та не заперечується відповідачем.

При таких обставинах, позивач вважає, що має право на стягнення з роботодавця середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 р. по 04 квітня 2018 р. (за 163 робочих днів), тобто за той період, за який він раніше судом на користь позивача ще не стягувався, як це передбачено ст. 117 КЗПП України.

Як встановлено постановою, яка набрала законної сили, від 6 грудня 2017 року Донецького окружного адміністративного суду у адміністративній справі №805/3108/17-а розмір її середньоденного заробітку для нарахування компенсації за час затримки становить 110 грн. 64 коп.

Отже сума середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні за період з 04 серпня 2017 р. по 04 квітня 2018 р. (за 163 робочих днів), складає 18034,32 грн.

Просив суд ухвалити рішення яким стягнути з Головного управління юстиції у Донецькій області середній заробіток за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 року по 04 квітня 2018 року в сумі 18034,32 грн.

Ухвалою від 25 травня 2017 року суд залишив позовну заяву без руху.

Ухвалою від 11 червня 2018 року суд відкрив провадження у справі, призначивши до розгляду на 02 липня 2018 року за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін.

26 червня 2018 року відповідач надав через канцелярію суду відзив на адміністративний позов, відповідно до якого проси суд відмовити позивачу у задоволенні позовних вимог.

Зазначив, що у справі №805/1224/16-а вирішувався спір про виплату заборгованості з заробітної плати та компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки, яку сплачено 03.08.2017 за заявою Дубини А.Ю. від 25.07.2017.

У справі №805/3108/17-а вирішувався спір про компенсації втрат частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати та виплати середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період з 05.11.2014 (дата звільнення) по 04.08.2017 (дата виплати заборгованості заробітної плати).

У справі №805/3696/18-а Дубина А.Ю. просить стягнути з відповідача середній заробіток за час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04.08.2017 по 04.04.2018. Тобто позивач просить виплатити їй середній заробіток з часу, коли їй виплатили заборгованість по заробітній платі по час виплати середнього заробітку за час затримки з розрахунком при звільненні у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період з 05.11.2014 по 04.08.2017, який визначений судом. Але статтею 117 Кодексу законів про працю встановлена виплата працівникові його середнього заробітку за весь час затримки по день фактичного розрахунку. Дубина А.Ю. була звільнена 05.11.2014, заборгованість із заробітної плати та компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки виплаченої 04.08.2014. Сума середнього заробітку за весь час затримки (з 05.11.2014 по 04.08.2014) визначена судом у справі № 805/3108/17-а і виплачена позивачу 04.04.2018.

В той же час, підставою позовних вимог Дубина А.Ю. зазначає статтю 2 Закону України «Про оплату праці» та Порядок проведення компенсації громадянам втрати частини грошових доходів у зв'язку з порушенням термінів їх виплати, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2001 № 159 (далі - Порядок 159).

Відповідно до закону, заробітна плата це винагорода за виконану роботу відповідно до встановлених норм праці, яка встановлюється у вигляді тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок для робітників та посадових окладів для службовців. Компенсація втрати

частини грошових доходів громадян у зв'язку з порушенням термінів їх виплати проводиться у разі затримки на один і більше календарних місяців виплати грошових доходів, нарахованих громадянам. Компенсації, згідно статті 3 Порядку 159, підлягають грошові доходи разом із сумою індексації, які одержують громадяни в гривнях на території України і не мають разового характеру. Підстав для додаткового нарахування індексації, крім визначеної судом у справі № 805/3108/17-а за період вересень - листопад 2014 року в розмірі 3601,86 грн. немає.

У зв'язку з перебуванням судді з 02 липня 2018 року у відпустці, судові засідання призначено на 09 липня 2018 року.

Ухвалою від 09 липня 2018 року суд відклав розгляд справи на 16 липня 2018 року.

Ухвалою від 16 липня 2018 року суд відклав розгляд справи на 24 липня 2018 року.

16 липня 2018 року позивач надав через канцелярію суду заяву про встановлення судового контролю за виконанням судового рішення відповідно до частини 1 статті 382 КАСУ.

Суд дослідивши подані матеріали справи встановив наступне.

Позивач, Дубіна Алла Юріївна у період з 15.09.2010 року по 05.11.2014 року займала посаду спеціаліста I категорії Центрально-Міського відділу державної виконавчої служби Макіївського міського управління юстиції Донецької області, який є установою, підпорядкованою Головному територіальному управлінню юстиції у Донецькій області.

У травні 2016 року позивач, звернувшись до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області, за участі третьої особи – Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення заборгованості по заробітній платі, включаючи оплату часу простою та компенсації за невикористану відпустку у загальному розмірі 19385,93 гривень.

Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року у справі №805/1224/16-а позов задоволено частково.

Стягнуто з Головного територіального управління юстиції у Донецькій області на користь Дубіни Алли Юріївни заборгованість з заробітної плати та компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки в сумі 4369,63 грн.

Ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2016 року постанову від 30 серпня 2016 року у справі № 805/1224/16-а залишено без змін.

Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року по справі № 805/1224/16-а, встановлено наступні обставини.

Наказом Головного управління юстиції у Донецькій області від 05 листопада 2014 року № 3087/1 Дубину А.Ю. звільнено з посади спеціаліста I категорії Центрально-Міського відділу державної виконавчої служби Макіївського міського управління юстиції Донецької області 05 листопада 2014 року за власним бажанням, згідно ст. 38 КЗпП України. При цьому, в наказі зазначено: виплатити Дубині А.Ю. компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки за період роботи з 15 вересня 2014 року по 05 листопада 2014 року у кількості 04 календарних дні.

Згідно довідки Головного територіального управління юстиції у Донецькій області від 20 травня 2016 року за №10-17-559, заборгованість із заробітної плати перед позивачем складає за вересень 2014 року - 1551,62 гривень, жовтень 2014 року – 2210,15 гривень та за листопад 2014 року – 2624,16 гривень, що становить 6385,93 гривень. Також, в довідці вказано, що сума заробітної плати за період з вересня по листопад 2014 року, що підлягає виплаті на користь позивача за відрахуванням податків, зборів і обов'язкових платежів, складає 5092,50 гривень.

Довідкою Головного територіального управління юстиції у Донецькій області від 29 серпня 2016 року №10-17-1984 визначено, що сума нарахованого доходу позивача за вересень-листопад 2014 року становить 4369,63 гривень. Згідно довідки Головного територіального управління юстиції у Донецькій області від 05 серпня 2016 року № 10-17-

1813 підтверджено, що заборгованість відповідача перед позивачем в частині невикористаної компенсації за 4 дні невикористаної частини щорічної основної відпустки становить 268,84 гривень.

Відповідною довідкою Головного територіального управління юстиції у Донецькій області від 20 травня 2016 року №8-17-560 підтверджено вислугу років, посадовий оклад, надбавки за ранг та вислугу років, а також підтверджено, що Дубина А.Ю. працювала на посаді спеціаліста I категорії відділу державної виконавчої служби Макіївського міського управління юстиції Донецької області.

Крім того, постановою Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року у справі № 805/1224/16-а встановлено, що розрахункові листи Дубини А.Ю. (ідентифікаційний номер 3217601001), щодо нарахованої заробітної плати за вересень-листопад 2014 року складає у загальній сумі 6385,93 гривень.

Суму грошових коштів визначених у постанові Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року у справі № 805/1224/16-а Дубині А.Ю. виплачено 04 серпня 2017 року відповідно до заяви від 25 липня 2017 року.

У вересні 2017 року позивач звернулася до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області, за участі третьої особи – Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення заборгованості по компенсації за 30 днів невикористаної відпустки в сумі 1916,30 гривень; компенсації заробітної плати за вересень, жовтень, листопад 2014 року у зв'язку порушенням строку її виплати (по липень 2017 року) в сумі 3601,86 гривень; середній заробіток за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 05.11.2014 року по 22.08.2017 року за 689 робочих днів в сумі 65413,66 гривень на загальну суму 70931,82 гривень.

Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 06 грудня 2017 року у справі №805/3108/17-а позов задоволено частково.

Стягнуто з Головного територіального управління юстиції у Донецькій області на користь Дубини Алли Юрїїни суму компенсації втрат частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період вересень – листопад 2014 року в розмірі 3601,86 грн. та суму середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період з 05.11.2014 року по 04 серпня 2017 року в розмірі 76230,96 грн.

Ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 26 жовтня 2016 року постанову від 06 грудня 2017 року у справі № 805/3108/17-а залишено без змін.

Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 06 грудня 2017 року по справі № 805/3108/17-а, встановлено наступні обставини.

Дубині А.Ю. виплачено компенсацію за 4 (чотири) дні невикористаної відпустки, а виплата компенсації за 30 (тридцять) днів не передбачена у зв'язку з тим, що наказом про звільнення Дубини А.Ю. від 05 листопада 2014 року № 3087/1 встановлено, що позивачеві належить виплатити компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки за період роботи з 15 вересня 2014 року по 05 листопада 2014 року у кількості 04 календарних дні, що також вірно визначено відповідачем в ході перевірки правильності розрахунку зазначеної суми компенсації, що встановлено в постанові від 30 серпня 2016 року по справі № 805/1224/16-а.

Судом зазначено, що у зв'язку з чим, позовні вимоги Дубини А.Ю. про стягнення з Головного територіального управління юстиції у Донецькій області заборгованості по компенсації за 30 (тридцять) днів невикористаної відпустки в сумі 1916,30 гривень задоволенню не підлягають.

При цьому, судом зауважено, що право працівника на отримання середнього заробітку на підставі статті 117 Кодексу законів про працю виникає за умови наявності у власника (роботодавця) перед працівником заборгованості зі сплати заробітної плати за відповідний період.

Наявність заборгованості Головного територіального управління юстиції у Донецькій області перед Дубиною А.Ю. зі сплати заробітної плати за період вересень – листопад 2014 року та компенсації за невикористану відпустку за 4 (чотири) дні встановлено в постанові Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року по справі №805/1224/16-а. Тобто, вказане свідчить про те, що вимога позивача про стягнення з відповідача середнього заробітку за весь час затримки по день фактичного розрахунку має похідний характер.

Враховуючи положення статті 11 КАС України, суд стягнув суму середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період з 05.11.2014 року по 04 серпня 2017 року в розмірі 76230 гривень 96 копійок.

Суму грошових коштів визначених у постанові Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року у справі №805/3108/17-а Дубині А.Ю. виплачено 03 квітня 2018 року (платіжні доручення №373 на суму 3601,86 грн., №372 на суму 76230,96 грн.

Відповідно до частини 4 статті 78 Кодексу адміністративного судочинства України обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Судове рішення, яке набрало законної сили, є обов'язковим для учасників справи, для їхніх правонаступників, а також для всіх органів, підприємств, установ та організацій, посадових чи службових осіб, інших фізичних осіб і підлягає виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності, - за її межами (частина друга статті 370 КАС України).

Позивач вважає, що оскільки останній розрахунок при звільненні по компенсації заробітної плати за вересень-листопад 2014 року у зв'язку з порушенням строку її виплати в сумі 3601,86 грн. відповідач зробив 04 квітня 2018 року, він має право на стягнення з роботодавця середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 року по 04 квітня 2018 року (163 робочих днів).

З підстав викладеного суд зазначає наступне.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам суд зазначає, що предметом розгляду даної справи є встановлення наявності правових підстав для стягнення на користь позивача з відповідача заборгованості по виплаті коштів, право на одержання яких виникло у позивача на підставі судових рішень у інших адміністративних справах.

Як вбачається з довідки Головного управління юстиції у Донецькій області від 11.07.2018 року №10-21-1706, що знаходиться в матеріалах справи, відповідно до постанови Донецького окружного адміністративного суду від 30 серпня 2016 року по справі №805/1224/16-а Дубині А.Ю. платіжним дорученням від 03 серпня 2017 року №8 виплачена заборгованість по заробітній платі та компенсація за невикористану частину щорічної основної відпустки у сумі 3522,54 грн. за відрахуванням податків, зборів і обов'язкових платежів.

Згідно довідки Головного управління юстиції у Донецькій області від 11.07.2018 року №10-21-1706, Дубині А.Ю. платіжним дорученням від 04 квітня 2018 року №373 перераховано суму компенсації втрат частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період вересень - листопад 2014 року у сумі 3601 грн. 86 коп. та платіжним дорученням від 04 квітня 2018 року №372 перераховано суму середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні у зв'язку з порушенням строків їх виплати за період з 05 листопада 2014 року по 04 серпня 2017 року у сумі -76230 грн. 96 коп.

Згідно з частиною першою статті 47 КЗпП України власник або уповноважений ним орган зобов'язаний в день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку і провести з ним розрахунок у строки, зазначені в статті 116 цього Кодексу.

За змістом статті 116 Кодексу законів про працю України, при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення. Якщо працівник в день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок. Про нараховані суми, належні працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним орган повинен письмово повідомити працівника перед виплатою зазначених сум. В разі спору про розмір сум, належних працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним орган в усякому випадку повинен в зазначеній у цій статті строк виплатити не оспорювану ним суму.

Частиною першою статті 117 Кодексу законів про працю України визначено, що в разі невиконання з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.

Отже, позивача звільнено з 05 листопада 2014 року, тоді як, фактичний розрахунок проведено 03 серпня 2017 року.

При цьому, з матеріалів справи вбачається, що позивач звертався до суду з позовами, які стосувались розміру належних звільненому працівникові сум.

Частиною другою статті 117 КЗпП України передбачено, що при наявності спору про розміри належних звільненому працівникові сум власник або уповноважений ним орган повинен сплатити зазначене в цій статті відшкодування в тому разі, коли спір вирішено на користь працівника. Якщо спір вирішено на користь працівника частково, то розмір відшкодування за час затримки визначає орган, який виносить рішення по суті спору.

За такого правового врегулювання, передбачений частиною першою статті 117 КЗпП України обов'язок роботодавця щодо виплати середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні настає за умови невиконання з його вини належних працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 КЗпП України.

При цьому стаття 117 КЗпП України не розповсюджується на правовідносини, що виникають у порядку виконання судового рішення про присудження виплати заробітної плати.

Така позиція суду узгоджується з судовою практикою Європейського Суду з прав людини, яка підлягає застосуванню згідно з частиною другою статті 8 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України).

Зокрема, рішенням Європейського суду з прав людини у справі «Меньшакова проти України» від 08 квітня 2010 року передбачено, що компенсація за затримку виплати заробітної плати відповідно до статті 117 КЗпП України може вимагатись лише за період до присудження заборгованості із заробітної плати. З прийняттям судових рішень статей 116, 117 КЗпП України більше не застосовуються, а зобов'язання колишніх роботодавців виплатити заборгованість із заробітної плати та компенсацію замінюється на зобов'язання виконати судові рішення на користь позивача, що не регулюється матеріальними нормами трудового права. Таким чином, немає обґрунтованих підстав стверджувати, що ці положення передбачають право на отримання компенсації за затримку виплати заробітної плати, що мала місце після того, як її сума була встановлена судом.

За таких обставин суд вважає, що за наявністю спірних правовідносин, які стосуються розміру належних звільненому працівникові сум, стягнення з відповідача середнього заробітку за час затримки розрахунку в розумінні частини першої статті 117 КЗпП України є безпідставним.

Вказана позиція викладена у постанові Верховного суду від 27 червня 2018 року по справі №810/1543/17.

4

Нормами статті 242 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановах Верховного Суду.

Таким чином, суд вважає, що у позивача відсутнє право на стягнення на його користь середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 року по 04 квітня 2018 року, з огляду на те, що положення ст.117 КЗпП України у спірних правовідносинах застосуванню не підлягає, оскільки середній заробіток позивача за час вимушеного прогулу не є заробітною платою та не є виплатою, яка була нарахована позивачеві, але не була виплачена при його звільненні, а право на отримання компенсації за затримку виплати заробітної плати має звільнений працівник, якому підприємство своєчасно не виплатило належні йому при звільненні суми заробітної плати, тоді як згідно матеріалів справи заборгованість по заробітній платі була виплачена позивачу 03 серпня 2017 року.

Крім того, за постановою Донецького окружного адміністративного суду від 06 грудня 2017 року у справі №805/3108/17-а судом вже стягнуто на користь позивача середній заробіток за весь час затримки з розрахунком при звільненні у зв'язку з порушенням строків його виплати за період з 05.11.2014 року по 04 серпня 2017 року в розмірі 76230,96 грн., що був перерахований позивачу 04 квітня 2018 року.

Враховуючи викладені висновки, суд дійшов висновку щодо відсутності правових підстав для задоволення позовних вимог.

Відповідно до приписів статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України судові витрати відшкодуванню не підлягають.

Керуючись Конституцією України, Кодексу адміністративного судочинства України, суд

ВИРІШИВ:

У задоволенні позовних вимог Дубини Алли Юріївни до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області за участю третьої особи: Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення середнього заробітку за весь час затримки з розрахунком при звільненні за період з 04 серпня 2017 року по 04 квітня 2018 року в сумі 18034,32 грн. – відмовити у повному обсязі.

Повний текст рішення складено та підписано 30 липня 2018 року.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди. У разі порушення порядку подання апеляційної чи касаційної скарги відповідний суд повертає таку скаргу без розгляду.

Суддя

О. М. Кониченко